

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Deum homine in finities esse clementiorem, in Carpi Episcopi historia demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

doleret, quod me offendisset atq; contempisset, & in misericordia mea fideliter speraret, ipse eam certissime inueniret: quoniam in infinitum maior est ipsa misericordia mea, quam sint omnia peccata, quæ unquam fuerunt commissa, vel qua committi possunt ab aliqua creatura.

Cogitant nonnulli, Si ego Deus essem, nequaquam tot homines damnarem: ita tacite, immo satis aperte, suam putant maiorem esse, quam Dei Bonitatem. Sed falluntur amentissime, cum illorum Bonitas sit exigua, Dei autem infinita, semperque homines sint, ad vindictam, diuinam illam misericordiam, proniores. Cuius rei luculentum D. Dionysius Areopagita recenset exemplum. Carpo Episcopo multa diuinitus erant reuelata, inter quæ ipse Sancto Dionysio hoc visum denarravit. Abduxerat idololatra quispiam Ethnicus, à Christi fide & Ecclesia, hominem Christianum. Displicuit & illius effectio, & huius defectio tantopere Carpo, vt nimio quodam Zelo contactus, iudicaret, eos vitæ indignos esse, indignosque, quos terra sustineret. Quare Deum impensè precatus est, vt amborum vitam repente extingueret. Voluit hunc serui sui errorem corrigere diuina Bonitas. Tale ergo illi visum obtulit. Aspicienti sursum videbatur se se cælum aperire, ac longè latèque diductum IESVM Saluatorem, in lucidissimo throno, summa cum maiestate, sedentem exhibere; circumsecus Angeli, sine numero, multi, & præ sideribus fulgidi astabant. Talis erat aspectus cæli. Inde cum ad inferiora oculos reduxisset Carpus, profundissimam quandam conspexit voraginem, viperis anguibûsque horridissimis refertam. In crepidine extrema voraginis, duo illi, quos è vita eliminatos volebat, velut in lubrico, ac præcipiti, & ruinæ proximi, tremebundi & miserabiles consistere videbantur. Impulisset eos Carpus, si propinquior illis adfuisset: nam & grauiter ferebat, eos non protinus absorberi, sicut Dathan & Abiron quondam. Sed nesciebat, cuius spiritus esset. Igitur, oculis iterum in cælum ire iussis, vidit clementissimum IESVM misericordia tactum, è sublimi illo suo throno confurgere, cælestique sede relicta, ad illos ipsos duos miserandos homines in terram descendere, eisque manum benignissimam porrigere; quibus & Angelorum illa infinita multitudo Dominum suum comitata opem ferebat. Hoc spectaculo, cum attonitus esset Carpus, conuersus ad eum IESVS his ferè verbis Clementiam suam expressit, omni vtique humana clementia su-

VII.

D. Dionys.
Areop. Epist
ad Demo-
phil.

F

pe-

periores: *Paratus sum. Carpe, iterum, pro saluandis hominibus, pati: & istud mihi gratum est, modò non alij homines peccent. Tu autem, inspicere, an tibi utile sit, illam cum serpentibus mansionem præferre Dei, ac bonorum clementiùmque Angelorum consortis. Hac visione monstratur, quàm longè Dei Iudicia, Iudicijs hominum sint mitiora.*

VIII.

Profectò si Deus hominibus suam iudiciariam potestatem traderet, si non omnes, saltem longè plures quotidie ad Orcum mitterentur. Non illi orarent, pro ijs, à quibus læduntur, non eis se se amabiles, sed feros, sed truces, sed truculentos exhiberent.

Apud Lud.
Blot. Monil.
spir. cap. 1.

Alius est Deus, qui S. Gertrudi hæc aliquando dixit: *Vilissimum foret, homines scire, & in memoria semper habere, quòd ego Virginis Filius, pro salute eorum asto ante Deum Patrem: & quancumq; ipsi ex humana fragilitate delinquant corde suo, offero pro eis Deo Patri cor meum immaculatum, in emendationem. Quando verò offendunt opere, exhibeo manus meas perforatas: Et ita in quibuscumq; delinquant, statim innocentia mea placò Patrem, ut illi pœnitentes facilem semper obtineant veniam peccatorum. Hoc non facerent homines, aut certè rarissimi sunt, eoque magis laudandi, qui imitantur. Et si vel maxime imitantur, quantam non sentiunt, in animo, luctam? quas pugnas non experiuntur? Deus autem quàm Bonus sit, ex eadem Virgine Gertrude intellige. Audierat illa aliquando, pro concio-*

Blot. Ibid.

ne, Neminem posse salutem consequi, nisi saltem tantillum vera charitatis habeat, ut ex amore Dei pœniteat abstineatq; à peccato: ipsa apud se cogitabat, plurimos migrare ex hac vita, qui videntur pœnitere magis timore gehennæ, quàm Dei amore. Talia volenti Benignissimus cælestis Pater, in hunc modum, respondit: Quando video illos agonizantes, qui mei unquam dulciter recordati fuerunt, vel aliquid meritorij operis peregerant, in ipso mortis confinio, exhibeo eis me tam piùm, amabilem, & benignum, ut ipsi ex intimis cordis medullis doleant, quòd unquam me offenderint: ac per talem pœnitentiam apti redduntur ad salutem consequendam, & perire non possunt. Hæc vera esse, in cælo videbimus, & Iudicia Dei amore, misericordia, benignitate permixta agnoscentes, clementiam diuinam æternùm cantabimus. Nunc satis est intelligere, quàm mitem etiam in hostes Dominum habeamus. Mirati sunt olim Favorinum homines, quòd cum Imperatore similtatem gerens viueret: ô quàm multi viuunt, & æternùm viuunt, qui gerunt cum Deo similtatem! sed, eo miserante, resipiscunt, Tantus amor Creatoris, tanta Numinis mise-